

Sygnatura akt XI C 588/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant:Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko A. I.

- o zapłatę 14 000 złotych

I. zasądza od pozwanego **A. I.** na rzecz powoda **G. B.** kwotę 14 000 złotych (czternaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 117 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pozwanemu aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej kwotę 20 złotych tytułem należności za konwojowanie.

Sygn. akt XI C 588/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 stycznia 2012r. G. B. domagał się zasądzenia od pozwanego A. I. kwoty 14.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 grudnia 2011r. do dnia zapłaty i przyznania kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 14 października 2010r. we W. zawarta została umowa, której przedmiotem było dostarczenie przez pozwanego samochodu marki A. (...) z wyposażeniem. Pojazd miał być dostarczony w terminie 90 dni od dnia zawarcia umowy, pozwany pobrał zaliczkę w wysokości 14.000 zł., co pokwitował. Pomimo upływu terminu do wykonania umowy pozwany nie wywiązał się ze swojego świadczenia; powód nie otrzymał pojazdu, pozwany nie zwrócił mu również kwoty wręczonej pozwanemu w chwili zawarcia umowy pomimo wezwania. Powód wskazał, że według posiadanych przez niego informacji zachowanie pozwanego nie ma charakteru jednostkowego a postępowanie karne z udziałem pozwanego w związku z podobnymi działaniami zakończyło się jego skazaniem; pozwany zawierał umowy, których przedmiotem było dostarczenie pojazdów, pobierając określone kwoty przed spełnieniem świadczenia wzajemnego. Pozwany swoim działaniem doprowadził powoda do poniesienia szkody w wysokości 14.000 zł. a jego dotychczasowe zachowanie wskazuje, że nie zwróci powodowi wskazanej kwoty pomimo złożenia pozwanemu oświadczenia o rezygnacji z umowy.

W dniu 22 lutego 2012r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie XI Nc 124/12 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

Opisany nakaz skutecznie zaskarżył sprzeciwem pozwany wnosząc o oddalenie powództwa. W opinii pozwanego termin do wykonania umowy minął w dniu 12 stycznia 2011r. i w tym też terminie pozwany umowę wykonał i auto było przygotowane do odbioru przez powoda, o czym pozwany go poinformował. Nieodebranie samochodu nastąpiło z winy powoda, który groził pozwanemu, że go zniszczy. Pozwany potwierdził, że powód wezwał pozwanego w dniu

28 czerwca 2011r. do zwrotu kwoty 14.000 zł, jednakże w maju 2011r. powód zrealizował swoje groźby i dokonał zniszczenia mienia pozwanego uszkadzając jego pojazdy, w kolejnych dniach podpalając kolejne pojazdy pozwanego. O powyższym pozwany powiadomił Prokuraturę; pozwany skierował prywatny akt oskarżenia przeciwko powodowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 października 2010r. pozwany A. I. sporządził pismo zatytułowane „oświadczenie”, w którym wskazał, że w dniu 14 października 2010r. otrzymał od G. B. i R. P. „tytułem załatwienia pojazdu A. (...) 170 KM z 2006r. z pełnym wyposażeniem elektryczno-elektronicznym” kwotę 14.000 zł. Pojazd miał być dostarczony w ciągu 90 dni od chwili podpisania oświadczenia. Zastrzeżono, że w przypadku nieprzewidzianych okoliczności z wydaniem pojazdu kwota 14.000 zł. zostanie zwrócona po złożeniu pisemnej rezygnacji przez kupujących a zwrot nastąpi w ciągu 14 dni od chwili otrzymania rezygnacji po upływie w/w 90 dni. Jako kupujący i przekazujący podpis pod oświadczeniem złożył powód, jako załatwiający – pozwany. W tekście oświadczenia dwukrotnie dokonano przekreślenia słowa „roboczych”; uczynił to powód za wiedzą i zgodą pozwanego. Przy podpisywaniu oświadczenia szwagier powoda R. P. nie był obecny.

Po dostarczeniu samochodu przez pozwanego, który zamierzał samochód kupić na licytacji, miał on stanowić współwłasność powoda i jego szwagra R. P., który przekazał powodowi połowę z kwoty , którą powód wręczył pozwanemu.

Dowód: oświadczenie z dnia 14 października 2010r. k – 7-8,

zeznania świadka R. P. k- 44;

przesłuchanie stron – powoda G. B. k- 45;

przesłuchanie stron – częściowo pozwanego A. I. k – 47;

Termin realizacji umowy nie został przez pozwanego dotrzymany i auto nie zostało dostarczone zgodnie z umową. Pozwany deklarował, że rozliczy się do końca maja 2011r. jednakże ten termin również nie został dotrzymany.

Dowód: przesłuchanie stron – powoda G. B. k- 45;

przesłuchanie stron – pozwanego A. I. k – 47;

W dniu 1 grudnia 2011r. powód sporządził pismo, w którym oświadczył, że składa rezygnację z umowy z dnia 14 października 2010r. Jednocześnie powód wezwał pozwanego do zwrotu kwoty 14.000 zł. w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania Pozwany odebrał pismo w dniu 14 grudnia 2011r. jednakże nie zastosował się do wezwania. W dniu 28 czerwca 2011r. pozwany został wezwany do zapłaty wskazanej kwoty przez pełnomocnika powoda; pismo zostało wysłane do pozwanego w dniu 30 czerwca 2011r.

Dowód: pismo powoda z dnia 1 grudnia 2011r. z potwierdzeniem odbioru k – 9-10,

wezwanie do zapłaty z dnia 28 czerwca 2011r. z potwierdzeniem nadania k – 11-12,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym pozostawało pomiędzy stronami, że w dniu 14 października 2010r. sporządzone zostało oświadczenie o wskazanej w ustaleniach stanu faktycznego treści, podpisane przez powoda jako kupującego i pozwanego jako załatwiającego. Bezsporną pozostawała także okoliczność, że pozwany nie wykonał swojego zobowiązania i nie dostarczył auta o wskazanych w oświadczeniu parametrach, nie zwrócił kwoty 14.000 zł. oraz że powód złożył oświadczenie o rezygnacji pismem z dnia 1 grudnia 2011r, które pozwany otrzymał, co potwierdził słuchany na rozprawie w dniu 6 grudnia 2012r.

Wyjaśnienia wymagała kwestia, czy powód jest uprawniony do dochodzenia wskazanej w pozwie kwoty a to z uwagi na zarzuty pozwanego, który wskazał w sprzeciwie, że był gotowy do wykonania zobowiązania i samochód oczekiwał na odbiór przez powoda, który tego nie dokonał z przyczyn leżących po stronie powoda. Ponadto pozwany podniósł, że powód uszkodził mienie pozwanego na kwotę około 55.000 zł. a wobec powyższego nie jest zobowiązany do zapłaty powodowi kwoty dochodzonej pozwem.

Stosunek prawny jaki wiązał strony zakwalifikować należy jako umowę wzajemną - umowę sprzedaży. Pozwany zeznając w dniu 6 grudnia 2012r sprecyzował, że zamierzał nabyć samochód, o którym mowa w oświadczeniu na licytacji i sprzedać ten samochód powodowi i R. P.. Kwotę 14.000 zł. przekazaną przez powoda pozwanemu w dniu 14 października 2010r. potraktować należy jako zaliczkę; „Ja wskazałem kwotę 14.000 złotych i miała to być przedpłata, ale nie pamiętam jaką część całości miała stanowić” (zeznania pozwanego k- 46) Bez znaczenia jest w przedmiotowej sprawie okoliczność, że w oświadczeniu z dnia 14 grudnia wskazany jest powód i R. P.; jak wynika ze zgodnych zeznań stron i samego świadka R. P. tylko powód czynił ustalenia z pozwanym, powód, podpisując oświadczenie zawierające essentialia negotii umowy pomiędzy stronami, nie dysponował żadnym pełnomocnictwem od R. P. i to tylko powód podpisał się pod oświadczeniem jako kupujący i to powód wręczył pozwanemu pieniądze. Wobec powyższego uznać należy, że powód i pozwany pozostawali stronami umowy a kwestie wzajemnych rozliczeń pomiędzy powodem a R. P., który powierzył powodowi część pieniędzy, nie stanowią przedmiotu tego postępowania. W tym miejscu odnieść się należy do zarzutu pozwanego, jakoby skreślenia słów ”roboczych” w treści oświadczenia dokonane zostały bez jego wiedzy i zgody. Okoliczności tej pozwany w żaden sposób nie wykazał poprzestając jedynie na stwierdzeniu, że posiada egzemplarz oświadczenia bez skreśleń, jednakże takiego dokumentu nie przedłożył. Powyższa kwestia nie ma jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, bo bezspornym jest, że pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania w okresie 90 dni ani też 90 dni roboczych od daty podpisania oświadczenia.

Zgodnie z treścią przepisu art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przepisy kc zawarte w Tytule XI, dziale I nie regulują kwestii odstąpienia od umowy sprzedaży, poza wypadkiem zwłoki z zapłatą ceny przez kupującego (art. 552 kc) i sytuacji, kiedy chodzi o rękojmię za wady, jednakże zastosowanie w tym przypadku znajdują przepisy ogólne o zobowiązaniach umownych w zakresie skutków niewykonania zobowiązań. Zgodnie z treścią przepisu art. 492 kc regulującego umowne prawo do odstąpienia jeżeli uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym, strona uprawniona może w razie zwłoki drugiej strony odstąpić od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego. To samo dotyczy wypadku, gdy wykonanie zobowiązania przez jedną ze stron po terminie nie miałoby dla drugiej strony znaczenia ze względu na właściwości zobowiązania albo ze względu na zamierzony przez nią cel umowy, wiadomy stronie będącej w zwłoce. Takie zastrzeżenie zostało uczynione w oświadczeniu z dnia 14 października 2010r., uprawniające kupującego do odstąpienia od umowy po złożeniu pisemnej rezygnacji, po której nastąpi zwrot kwoty otrzymanej przez sprzedającego w ciągu 14 dni od daty otrzymania rezygnacji po upływie 90 dni od daty sporządzenia umowy. Z takiego uprawnienia skorzystał powód, składając stosowne oświadczenie w dniu 1 grudnia 2011r. - które to oświadczenie pozwany otrzymał – wobec niespełnienia przez pozwanego świadczenia. W tym miejscu wskazać należy, że pozwany nie wykazał w żaden sposób, że z przyczyn leżących po stronie powoda nie doszło do spełnienia świadczenia wzajemnego pozwanego. Brak jest dowodu, poza twierdzeniami pozwanego, że wzywał powoda do odbioru auta, jak twierdził w sprzeciwie, a powód go nie odebrał z niewiadomych przyczyn. Za prawdziwością wersji powoda świadczy także sprzeczność w twierdzeniach pozwanego; w sprzeciwie twierdzi, że auto było gotowe do odbioru jeszcze przed upływem terminu do wykonania umowy a na rozprawie pozwany zeznał, że termin licytacji auta przesunął się i ostatecznie nie nabył tego samochodu a strony przesunęły termin realizacji umowy na 31 maja 2011r. a więc już po upływie okresu wskazanego w oświadczeniu z dnia 14 października 2010r. Nieuprawnione są także twierdzenia pozwanego, jakoby postanowił on nie realizować umowy ponieważ powód zniszczył mienie należące do pozwanego. Okoliczność ta w żaden sposób nie została przez pozwanego udowodniona a nawet przy założeniu, że powód kierował w stosunku do pozwanego groźby i zniszczył mu mienie, to nie uprawniało to pozwanego do niewykonania swojego zobowiązania lub zatrzymania kwoty zaliczki. Wobec powyższego, na zasadzie przepisu art. 494 kc, wygaśnięcie wskutek odstąpienia od umowy wynikającego z niej stosunku zobowiązaniowego prowadzi do odpadnięcia causae

dokonanych przysporzeń. W konsekwencji powstaje konieczność rozliczeń stron, których przedmiotem jest zwrot spełnionego świadczenia; w konsekwencji pozwany zobowiązany jest do zwrotu powodowi świadczenia wzajemnego spełnionego przez powoda.

Pozwany twierdził, że powód uszkodził jego mienie o wartości około 55.000 zł. i na tą okoliczność wnioskował dowód z akt 1Ds 1377/11 (potem Ds. 395/12). Bezspornym pozostawało, że sprawa prowadzona pod wskazaną sygnaturą przez Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia- Fabrycznej została umorzona i pozwany skierował prywatny akt oskarżenia przeciwko powodowi – sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej pod sygn. II K 1030/12. Pozwany nie złożył jednakże zarzutu potrącenia; pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 6 grudnia kategorycznie oświadczył, że pozwany takiego zarzutu nie składa, podtrzymuje jednak wniosek o dopuszczenie dowodu z tychże akt – z protokołów zeznań świadków. Wobec treści przepisu art. 235 kpc wniosek ten podlegał oddaleniu a także z uwagi na okoliczność, że pozostawał bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Oddaleniu podlegał też wniosek o dopuszczenie dowodu z wyroku z uzasadnieniem w sprawie IIK 897/11 jako nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy gdyż nie dotyczył umowy z dnia 14 października 2010r. a zdarzeń podobnych.

Zgodnie z treści przepisu art. 481 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni od doręczenia wezwania; pozwany odebrał wezwanie w dniu 14 grudnia 2011r. a więc żądanie odsetek od daty wskazanej w pozwie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w pkt I sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt II oparto na zasadzie przepisu art. 98 kpc, natomiast rozstrzygnięcie pkt III oparto na zasadzie przepisu art. 83 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z/ 1.Odpis wyroku z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

2. K.. 14 dni.

31.01.2013r.